

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXXIV. De priore Synodo Ephesi adversus Nestorium congregata.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

CAPUT XXXIV.

De prior e synodo Ephesi adversus Nestorium
congregata.

Quippe haud multo post Imperator, edicto proposito omnes undique Episcopos ad civitatem Ephesiorum convocavit. Statim ergo post festum Paschæ die, Nestorius cum ingenti promiscuæ plebis multitudine Ephesium advenit, multosque illic Episcopos congregatos reperit. Cyrillus vero Alexandrinus Episcopus nonnihil cunctatus, circa Pentecosten adfuit. Juvenalis vero Hierosolymorum Episcopus, quinto post Pentecosten die adventavit. Joanne porro Antiochenæ urbis Episcopo moras prolixius trahente, hi qui aderant quæstionem discutere cæperunt. Et Cyrillus Alexandrinus quibusdam quasi sermonum velitationibus pugnam exorsus est, Nestorium studens perterere: quippe qui infenso erga illum animo esset. Porro cum multi Christum Deum esse confiterentur, Nestorius dixit: Ego vero eum qui bimestris ac trimestris exstitit, Deum appellare non possum. Atque idcirco mundus sum à sanguine vestro, nec in posterum amplius ad vos accedam. His dictis, congregari deinceps cepit cum reliquis Episcopis qui ipsius sententiam sequebantur. Itaqui Episcopi qui aderant, duas in partes divisi sunt. Et ii quidem qui cum Cyrillo erant, in Concilio refidentes, Nestorium evocarunt. Verum ille vocatus non paruit, usque ad Joannis Antiochenis adventum presentiam suam differens. Tum Cyrillus & qui cum illo erant, lectis sæpius concionibus quas de ista quæstione Nestorius ad populum habuerat, cum ex earum lectione judicassent, Nestorium constanter de filio Dei impie locutum esse, cum deposuerunt. Quo facto, illi qui cum Nestorio erant alio seorsum Concilio congregato, Cyrillum & unà cum illo Memnonem Ephesinæ urbis Episcopum vicissim deponunt. Nec multo post advenit Joannes Antiochenis Episcopus. Qui cum ea quæ gesta fuerant cognovisset, Cyrillum averfatus est tanquam totius tumultus auctorem, quippe qui temerario ac præcipiti impetu ad depositionem Nestorii

A

Κεφ. λδ'.

Περί τῆς ἐν ἐφέσῳ πρῶτον κατὰ νεστορίῳ
εὐαγγελιστικῆς συνόδου.

Ὅτι πολὺς γὰρ ἐν μέσῳ χρόνῳ, καὶ τοὺς
πανταχοῦθεν ἐπισκόπους πρὸς αὐτὸν
Ἐβρασιλέως εἰς τὴν ἐφεσίαν συνίεναι ἐκέλευ-
σεν· εὐθὺς δὲ ὄν μὲν τὴν τῆ πάρα ἑσθίαν ἐ-
νεστέριον σὺν πολλῇ δυνάμει ὄχλων πα-
ρήν εἰς τὴν ἔφεσον, εὐρέσκει τε πολλοὺς τῶν
ἐπισκόπων συελλυθότας ἐκεῖ· ὁ δὲ τῆς
Βαλεξανδρείας κύριλλος μικρὸν ὑστερήσας,
ὡπὲρ τὴν πεντηκοστὴν ἀπήντησεν· ἀπέμει-
νε μὲν τὴν πεντηκοστὴν ἡμέραν, καὶ ἰουδαίου
ὁ τῆς ἱεροσολύμων, ἐπέστη ἰωάννης δὲ τῆς
ἀντιοχείας βραδύναντος, οἱ παρόντες
ἀνεκινούντο ζήτημα καὶ κύριλλος ἀπὸ
Ξανδρείας, ἀκροβολισμὸς πῖνας ἐποιεῖται
τῶν λόγων, νεστέριον ταράττειν βραδύ-
ναντος, καὶ γὰρ ἀπεχθῶς εἶχε πρὸς αὐτὸν
καὶ δὴ πολλῶν θεολογούντων τὸν χρόνον
ἐγὼ, ἔφη νεστέριον, τὸν χρόνον δι-
μαίον καὶ τριμηνιαῖον, ὅσα ἂν θεοῦ ὀνομα-
σαιμι καὶ διατέτο καθ' ἑαυτὸν εἰμι δοτὶ
αἵματός ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῆς νῦν, πρὸς ἡ-
μᾶς ὅσα ἐλεύσομαι καὶ ἅπαντα εἰπῶν, με-
τὰ τῶν λοιπῶν ἐπισκόπων ἡθροίστο, ἐ-
τὴ ἀπὸ ἠκολούθου γνώμη διμερῶς
ὄν οἱ παρόντες εἰς δύο τμήματα· αὐτὸν
πρὸς κύριλλον, συνέδριον ποιήσαντες
ἐκάλεσαν τὸν νεστέριον. ὁ δὲ εὐθὺς ὑπε-
σεν, εἰς τὴν παρεσίαν ἰωάννου τῆς ἀντι-
οχείας ὑπεγετέμενον· οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν
δλον, τὰς προσομιλίας νεστέριος ἀπὸ
ζήτηματ' εἰρήκει, πολλὰκις ὑπανα-
τες, ἐξ αὐτῶν τε κρίναντες εὐτόμως βλασφῆ-
μῆσαντα εἰς τὸν υἱὸν τῆς θεῆς, καθ' ἑαυτὸν αὐ-
τοῦτο χρόνον, πρὸς νεστέριον ἐπὶ
καθ' ἑαυτοὺς συνέδριον ποιήσαντες, καὶ
θαυροῖ κύριλλον, καὶ σὺν αὐτῷ μεμνονί
τὸν τῆς ἐφέσεως ἐπίσκοπον· ὅσα εἰς μα-
καὶ μεταὰυτὰ ἐπέστη ἰωάννης ὁ τῆς ἀντι-
οχείας ἐπίσκοπος· καὶ γινούσιν τὰ χρόνον
χρῆστο πρὸς κύριλλον, ὡς αἰτίου τῆς
μῆνης ἰαραχῆς, τὸ θερμοῦς ποιήσαι τὴν νεστο-
καθ' αὐτὸν

καταίρεσιν κύριλλοι ἡ ἀμα καὶ ἰουβενά-
 λιοι, ἀμυώμενοι τὸν ἰωάννην, καταίρει ἢ
 ἀλλῶν τέτων δήποτε ἔτω συμπεφυμένον,
 γὰρ οὐ νεστέρι εἰς κοινωνίαν προσέασαν τὴν
 φιλοικίαν, ἐν μεταμελείας θεοδόκον τὴν
 μαρίαν ἐκάλει, λέγων λέγει δὲ, φησὶ, καὶ
 θεοτόκοι ἡ μαρία, καὶ παυσάτω τὰ λυπη-
 ρὰ ἀλλ' εἰς αὐτοὺς ἐν μετανοίας ταῦτα
 λέγοντα προσεδέξατο· διὸ καὶ ἀρχὴ νῦν κα-
 θηκῆντο εἰς ἔξοριαν πεμφθεῖς εἰς τὴν ἁ-
 σίαν κατοικεῖν ἢ μὴ ὡς τότε γυρομένη σω-
 θῆναι, τοῖσιν ἔρχετο τὸ τέλος· καὶ πέπραχται
 μὴ ταῦτα ἐν ὑπατεία βράου καὶ ἀντιόχου,
 τὴν ἐκάλει ὁ γδοῦν τῆ ἰουβίς μηνός· ἰωάννης δὲ
 καταλαβὼν τὴν ἀντιόχην, καὶ πολλὰς
 συναγαγὼν ἐπισκόπους, καταίρει κύριλλον,
 καὶ κατεκληύετο τὴν ἀλεξάνδρειαν μι-
 κροῦν τε ὑπεροχὴν λύσαντες τὴν ἐχθρὰν, συνέ-
 λησαν τε εἰς φιλίαν, καὶ ἀλλήλοις τὰς θε-
 κὰς ἀπέδωκαν μὴ δὲ τὴν νεστέρι καταίρεσιν,
 ὅτι ἐν τῇ κωνσταντίνῃ πόλει ταραχὴ κατὰ
 τὰς ἐκκλησίας ἐγένετο· διηρέθη γὰρ λαὸς διὰ
 τὴν ἰσχυρὰν φάσιν, ψυχρολογίαν αὐτῶν
 καὶ ἡρώτων ψήφου πάντες οἱ κληρικοὶ αὐ-
 τῶν ἀπέμαρσαν ἔτω γὰρ οἱ χριστιανοὶ κα-
 λῶν εἰσώτα μὴ τὴν κατὰ βλασφήμου ψή-
 φον, ὅταν αὐτὴν ὡσαύτως ἐν σήλη ἀνασήσαν-
 τες, φανερὰν τοῖς ἀπάσι κατὰ τὴν ἰσχυρὰν.

A prorupisset. At Cyrillus adjuncto sibi
 juvenale, Joannem ulcisci volens, ipsum
 quoque Episcopatu disceinxit. Rebus in
 hunc modum confusus ac perturbatis,
 animadvertens Nestorius contentio-
 nem usque ad communionis perniciem
 devenisse, pœnitentiâ ductus Mariam
 Deiparam appellare cœpit, his verbis u-
 tens: Dicatur, si placet, Maria Deipa-
 ra, & similtas omnis conquiescat. Ve-
 rum licet mutatâ sententiâ hæc diceret,
 nemo tamen illud admisit. Quippe et-
 iamnum depositus & in exilium missus,
 Oasin incolit. Et Synodus quidem eo
 tempore celebrata hunc habuit exitum.
 Gesta vero sunt hæc Basio & Antiocho
 Consulibus, die quarto Kalend. Julii.
 Porro Joannes Antiochiam reversus,
 convocatis plurimis Episcopis, Cy-
 rillo, qui jam Alexandriam redierat, E-
 piscopatam abrogavit. Sed paulo post
 depositis inimicitias ad concordiam re-
 deunt, Episcopalem sedem sibi mutuo
 restituerunt. Cæterum post depositio-
 nem Nestorii, gravissimus tumultus Ec-
 clesias Constantinopoli occupavit. Nam
 ut supra dixi, divisus est populus ob
 inanem ac stultam illius garrulitatem.
 Clerici quidem omnes communi suf-
 fragio cum anathematizarunt. Sic enim
 nos Christiani sententiam contra impie-
 loquentes prolatam vocare consuevi-
 mus, quando illam velut in tabula pu-
 blice propositam, omnium oculis ac no-
 titiâ subijimus.

Κεφ. λε΄.

CAPUT XXXV.

Ἡμεῖς τὴν καταίρεσιν νεστέρι, τὸν πρόκλον τινῶν βυλομένων
 ἐξορίσασιν, προχμὴν ἐζήτησαν τινες τῶν ἐπισκόπων μαξιμι-
 νίου τῆς κωνσταντίνης πόλεως ἐπίσκοπον.

Quomodo post abdicationem Nestorii, cum qui-
 dam Proclum in Episcopali sede collocare voluis-
 sent, quidam Episcopi Maximianum Consttan-
 tinopolitanum Episcopum elegerunt.

Πᾶν περὶ ἐπιλογῆς ἐπισκόπων ζήτησις
 ἦν καὶ πολλοὶ μὲν φίλιππον, ἔπειτα δὲ
 καὶ ἐπειρηθῆναι, πλείους δὲ τὸν πρόκλον
 ἐπεδέξατο καὶ ἐκράτησεν ἀντὶ τὸν πρόκλου
 γνῶμην, εἰ μὴ τινες τῶν μεγάλα δυναμέ-
 νων ἐκάλει, φησάντες κανόνα ἐκκλησια-
 στικὸν καλεῖν, τὸν ὀνομαζόμενον τινὸς πό-
 λεως ἐπίσκοπον εἰς ἑτέραν μεταφέρεσθαι
 πόλιν τῆτο λεχθέν καὶ πισευθέν, τὸν
 λαὸν ἠσυχάζειν ἠνάγκαζεν. τετραμη-
 νιαίου δὲ διαδραμοῦντος χρόνου μετὰ τὴν

Post hæc de eligendo Episcopo rur-
 sus disceptatum est. Ac multi qui-
 dem Philippum cujus jam antea men-
 tionem fecimus: plures vero Proclum
 nominabant. Et prevaluisset omnino
 sententia eorum qui Proclo suffraga-
 bantur, nisi quidam quorum maxima
 erat auctoritas obstitiissent, Ecclesiastico
 canone vetitum esse dicentes, ne is qui
 alicujus civitatis designatus fuerit Epi-
 scopus, ad aliam civitatem transferatur.
 Quibus verbis cum fidem populus ac-
 commodasset, deinceps conquievit.
 Elapso igitur quatuor mensium spatio à
 Bbb